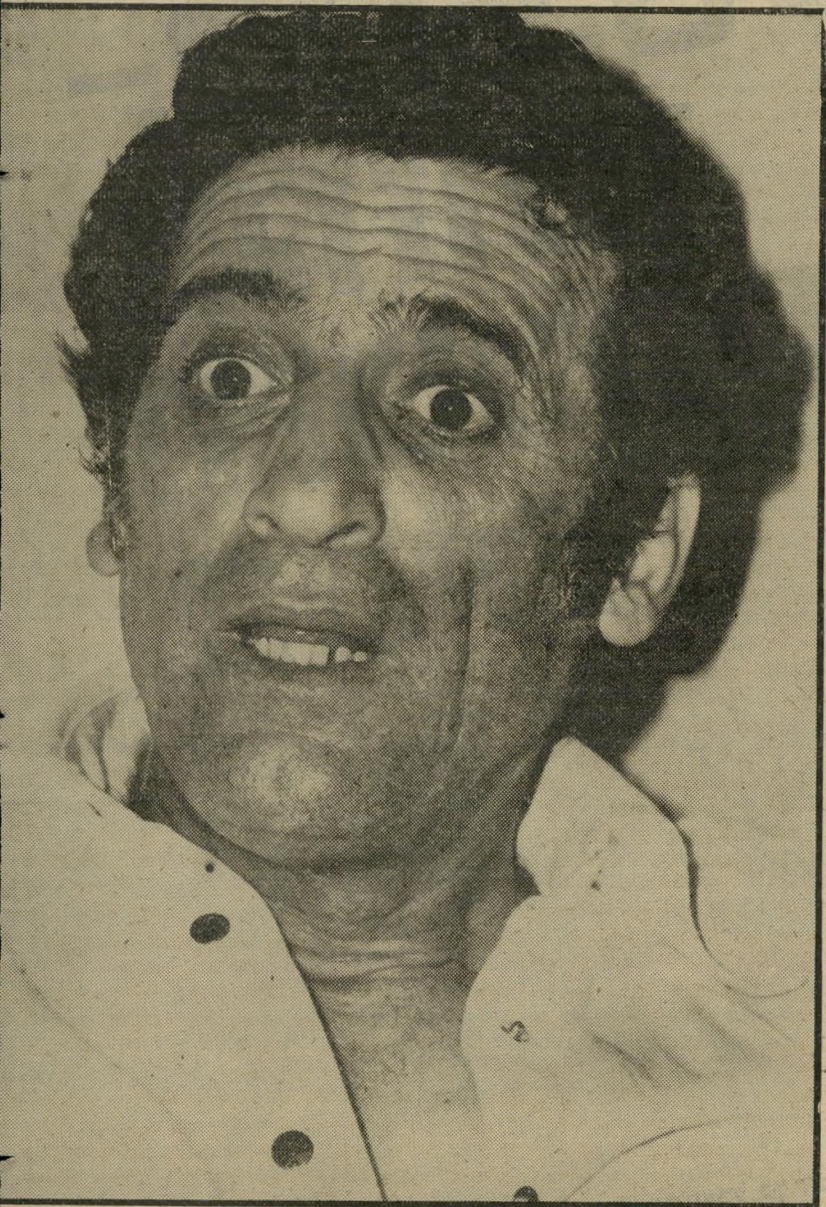
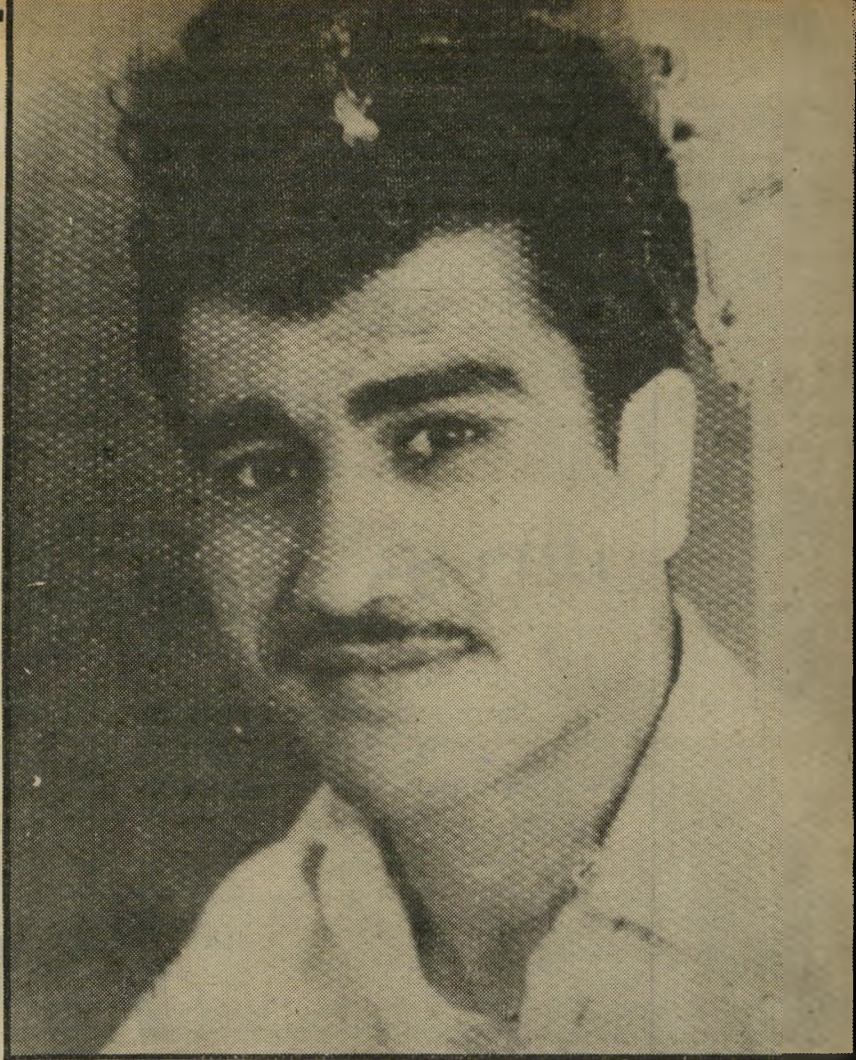

לשבוע - בלי עינויים

מפקח ישראל מ'זרחי הועמד לדין -

אחד המיקרים היחידים בישראל, אולי היחיד, שבו בוטל כתב-אישום ברצח. אחרי שהוגש לבית-המשפט, היה מיקרהו של דניאל חנוך. בתחילת יוני 1980 הודיעה הפרקליטה לילי בורישנסקי, כי היא מבטלת את כתב-האישום שהוגש נגד חנוך על רצח אביו. פינחס חנוך, המישטרה היא שהבהירה לפרקליטות כי אייפסר יהיה להוכיח את האשמה. למרות שהאשם הודה, כתב את ההודאה בכתב-ידו, ואף שיחזר את הרצח. מכיוון שההודאה נגבתה ממנו בדרכים בלתי נאותות.

מי שמצוי בבתי-משפט יודע, כי כימרי עט בכל מיקרה שבו מוסר הנאשם הודאה, הוא חוזר בו ממנה בבית-המשפט. ברוב המיקרים ערכים מישפטי-זוטא, וי אז מספר הנאשם לבית-המשפט כיצד הוכח ועונה על-ידי אנשי-המישטרה, כי צד לא הניחו לו לישון ולאכול, כיבו סיגירות בוערות על גבו, איימו עליו בי הפעלת זרס-חשמל על איברים עדינים, ואפילו זרקוהו לבריכת-התנינים בגן החיות.

האולקוס הציק לו והחקירות היו ממושכות. וביגלל טענות אלה ביטלה הפרקליטות את כתב-האישום נגד חנוך והגישה כתב-אישום נגד שני חוקרים מצוותת הדיקרה המיוחה, אשר גבו את הודאתו של חנוך. בטח היה שם הרבה יותר מזה, בטח היו שם, עינויים מיוחדים, אולי עינויים פסיכולוגיים מתוחכמים ביותר, שטרם נשמע עליהם בארץ, אמרו מישפטים כאשר שוחחו על המקרה. בימים אלה מתברר בבית-המשפט הי מחוזי בחיפה מישפטם של מפקח ישראל מ'זרחי ועוזרו רס"ר יוסף בינטר, על השגת ראיות במירמה ועל דיווח כוזב והעלמת ראיות. מישפט זה עלה על דור כן העדים כעד ראשון דניאל חנוך בעצמו. חנוך הוא בן 48, יליד סלונקי שביוון, שגדל בארץ מגיל שנה. הוא עבד בבת-רתי-החשמל והיום הוא פנסינור, אב ליל-דים וסב לנכדים. אביו, פינחס, היה טייפוס ידוע בחיפה. קשיש מרושל בן 81, שהיה סוחר בסיגריות מוברחות ליד גמל-חיפה. הוא התגורר בדירה קטנה בבתי-גלים. לפני כמה שנים התגורר יחד איתו ערבי צעיר, אך לאחרונה היה הישיש לבדו בדירה.

מדוע בוטל

כתב-האישום?

ופטים ועורכי-דין, ששמעו עשרות ומאות הכחות כאלה, יודעים כי רק במיקרים יוצאים-דופן נפסלת הודאה, ובית-המשפט משתכנע כי אכן זו הוצאה מפי הנאשם באמצעים פסולים. כאשר נפסלה הודאתו של חנוך בשלב ראשוני זה, שלפני התחלת המישפט, על-ידי המישטרה עצמה, האמינו הכל כי הי עינויים והפיתויים שהיו במיקרה זה עלו על כל המשוער. שאם לא כן, לא היתה הפרקליטות מבטלת את כתב-האישום. אולם כאשר הודלפו לאט-לאט הסיפורים לעיתונות גברה התדהמה. דניאל חנוך לא טען אפילו כי הוכח. הוא לא טען כי איימו עליו במכתחשמל או בבריי-כתתנינים, הוא סיפר כי כתב את ההודאה בכתב-ידו בבית-המעצר בנמל-חיפה, מכיוון שלא יכול היה לסבול יותר את תנאי המעצר.

בתא הבודד לא היו תנאים סינטאריים, אפילו לא מגבת, האוכל שהוגש לו היה גרוע, ולא תאם את הדיאטה הדרושה לו.

מילבד עיטוקיו בסיגריות, היה ידוע ש-הקשיש שולח את ידו גם בהלוואת כספים בריבית קצוצה ובחלפנות בלתי חוקית. מפעם לפעם גם מכר חשיש, ומימן עיסקות חשיש. גופתו נמצאה ב-18 במרץ 1980, מוטלת על גבה בהדרת-השינה ופניה מכוסים בשמיכה. דניאל, אשר גילה את הגופה, הסיט את השמיכה וגילה לזועתו כי צווארו של הקשיש היה שסוע. מישוה שחט את אביו בסכין מיטבח חדה.

השוטר בדה

ראיות

המישטרה, שחיפשה בדירה, גילתה כמה סוליות חשיש וכמה אלפי לירות. אולם מטמוגו העיקרי של חנוך, כסום עצום במטבע-זר, לא נתגלה עד היום. כרגיל היה הרוכל נושא את כספו בחגור רת בד שקשר למתניו, מתחת לשני זוגות המכנסים שנהג ללבוש על גופו. גם ספר החובות, שבו היה חנוך רושם מי חייב לו וכמה, נעלם, זמן קצר אחרי הרצח החליטו החוקי-

על שהוציא מדניאל חנוך באמצעים פסולים הודאה ברצח אביו -

את סכום הכסף הדרוש. הבן הוועם דתף את אביו אל משקוף הדלת והלם בראשו. כאשר ראה כי אביו איבד את הכרתו, נטל הבן סכין ושיסע את גרונו. כך חשבו חוקרי המישטרה.

דניאל נעצר וישב 32 ימים בבית-המעצר בנמל חיפה, 22 יום בבית-סוהר בג'לי-מה, ועוד יומיים בבית-המעצר ברמלה. ב-8 באפריל 1980, כעשרים יום אחרי רצח האב, מסר דניאל לחוקריו הודאה מלאה, כתובה וחתומה על-ידי. הוא סיפר

רים לעצור את דניאל חנוך כי בחשד שהוא שרצח את אביו. הם מצאו כמה סתירות בעדותו של הבן, ונראה היה להם כי מצאו גם את המניע לרצח. שרית, אשתו של הבן, נמצאה אז בארצות-הברית, וי בעלה ביקש להצטרף אליה. אך מכיוון שאת כל כספו הוא ביובו על מישחקי-קלפים, הוא היה זקוק לעזרת אביו ל-קניית כרטיס ולמימון הנסיעה.

ביום הרצח, לפי מידע שנמסר למישטרה, רבו השניים, והאב סירב לתת לבנו